

**Inimeste käes võimatu on Jumala käes
võimalik.** Lk 18:27

Kui Jeesus ütles oma jüngritele, et on 'hõlpsam kaamelil minna läbi nõelasilma kui rikkal minna Jumala riiki', siis hämmastusid nemad üliväga ning ütlesid üksteisele: „Kes siis võib pääseda?“ Siis viitas Jeesus Jumala võimalustele.

Viga ei ole rikkuses. Kuigi Aabraham oli väga rikas, oli tal Jumalaga hea suhe. Viga on meis, kes armastame maist vara Jumala ja Tema riigi asemel, kuigi Jumal on seda kõike loonud ja andnud meile. Ennekõike armastame iseennast ja oma arvamust iseendast, mis pole Jumala sõnaga kooskõlas.

Me oleme vaimulikus mõttes nagu kaamelid: liiga suure usuga iseenda headusse. Loodame, et me Jumala kohtu ees saame hakkama, kui oleme suhteliselt sama head kui teised inimesed või natuke paremad. Aga sel põhjusel ei saa me Jumala riiki. Jumala ees peab meie rikkus olema muu kui meie ise või miski maine vara.

Jumal tahab anda meile kogu pääste ja oma taevariigi puhta armu läbi tasuta kingiks. Kui me aga selle armukingi vastuvõtmisega samas peame tunnistama end patu pärast vaimulikult täiesti purustatuks ja abituks, siis me lihalik meel ei või seda kinki vastu võtta. Ega me vastu oma loomu või midagi teha. Meil endil on sama võimatu minna Jumala riiki kui kaamelil on minna läbi nõelasilma.

Jumalal on aga võimalik teha meid nii väikesteks, et me saame sisse Tema riiki. Ta purustab meid oma sõnaga nii, et meie uhkusest ja enesekindlusest ei jää midagi järele, vaid peame Talle südamest tunnistama, et Ta arm Kristuses on me ainus ja viimane lootus.

Ei ma oma rammuga täidetud su käsud saa.
Kui ei iial väsiks ma, ööd ja päevad nutaks ka,
siiski roojaseks ma jään, üksnes armust puhtaks saan.

Ühtegi ei ole mul, mis ma võiksin tuua Sul.
Aga mulle tasuta armust armu annad Sa.
Oled õigeks teinud mind. See eest kiidan järjest Sind.

Siioni Kannel 22:2,3.